

388

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 26, z 1953 r. Nr 43, poz. 210 i z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Międzynarodowy przewóz drogowy podróźnych rejestrowanymi w kraju autobusami oraz międzynarodowy przewóz drogowy ładunków rejestrowanymi w kraju ciężarowymi pojazdami samochodowymi mogą wykonywać wyłącznie przedsiębiorstwa „Państwowej Komunikacji Samochodowej”, zwane dalej w skrócie „jednostkami PKS”, na podstawie zezwoleń wydawanych przez Ministra Komunikacji.

2. W przypadkach gdy określony przewóz lub przewozy nie będą mogły być wykonywane przez jednostki PKS lub w innych uzasadnionych przypadkach, Minister Komunikacji może udzielić zezwolenia na wykonanie jednorazowego międzynarodowego przewozu drogowego lub wielokrotnych międzynarodowych przewozów drogowych w okresie do jednego roku innym upoważnionym jednostkom organizacyjnym niż wymienione w ust. 1.

3. Zezwolenia na przewozy, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać przedmiot, zasięg i rodzaj przewozów. Zezwolenie może ograniczać przedmiot przewozu do niektórych rodzajów ładunków lub kategorii osób, uzależniać wykonywanie międzynarodowego przewozu od spełnienia określonych warunków związanych z przewozem oraz ograniczać zasięg przewozu do niektórych krajów.

§ 2. 1. Oprócz warunków technicznych, ustalonych w przepisach o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, Minister Komunikacji może określić dodatkowe

warunki techniczne dla pojazdów, które mają być dopuszczone do wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych.

2. W celu stwierdzenia, że zostały spełnione warunki określone w ust. 1, pojazdy samochodowe, przeznaczone do wykonywania przewozów międzynarodowych, powinny być poddane specjalnemu badaniu technicznemu przez właściwy do spraw komunikacji organ administracji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); badanie techniczne autobusów powinno być ponawiane w co najmniej półrocznych odstępach czasu, badanie zaś ciężarowych pojazdów samochodowych — w odstępach co najmniej rocznych.

3. Jeżeli wynik badania technicznego, o którym mowa w ust. 2, jest dodatni, organ wymieniony w ust. 2 wyda zaświadczenie stwierdzające dopuszczenie pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego na wskazywany w nim okres ważności.

§ 3. 1. Jednostki określone w § 1 obowiązane są zawrzeć z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń i utrzymywać w mocy w okresie ważności uprawnień do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego odpowiednie umowy ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane w związku z przewozem wykonywanym za granicą:

- 1) osobom przewożonym i osobom trzecim,
- 2) w bagażu osób przewożonych, o ile ubezpieczenie to obowiązuje w kraju, przez który przewóz ma być wykonany,
- 3) w przewożonych towarach.

2. Minister Komunikacji może w porozumieniu z Ministrem Finansów zwolnić jednostki określone w § 1 od obowiązku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu przewozu bagażu osób oraz towarów w międzynarodowym przewozie drogowym (ust. 1 pkt 2 i 3).

§ 4. Oprócz warunków ustalonych w przepisach o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych Minister Komunikacji może określić dodatkowe warunki dla kierowców pojazdów samochodowych, wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe.

§ 5. 1. W międzynarodowym przewozie drogowym stosuje się specjalne dokumenty kontroli przewozów.

2. Minister Komunikacji ustali:

- 1) wzory dokumentów kontroli, o których mowa w ust. 1, oraz zasady ich prowadzenia,
- 2) wzory zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego (§ 1),
- 3) wzór zaświadczenia dopuszczającego pojazd samochodowy do międzynarodowego przewozu (§ 2 ust. 3).

§ 6. Minister Komunikacji może upoważnić organizację zawodową, zrzeszającą przewoźników wymienionych w § 1,

do przeprowadzania kontroli spełniania warunków wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego, określonych w niniejszym rozporządzeniu i w przepisach wydanych na jego podstawie.

§ 7. 1. Przekraczanie granic obszaru celnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez autobusy i samochody ciężarowe, których kierowcy nie będą mogli wykazać się dokumentami, o których mowa w § 5 ust. 2, oraz dowodem właściwego ważnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (§ 3 ust. 1) lub też dowodem stwierdzającym otrzymanie zwolnienia od obowiązku tego ubezpieczenia (§ 3 ust. 2), jest wzbronione.

2. Kontrolę posiadania przez kierowców dokumentów, o których mowa w ust. 1, przeprowadzają graniczne urzędy celne.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Komunikacji, Finansów, Spraw Wewnętrznych i Handlu Zagranicznego.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz